

BOGDAN PINTILIE

A început studiul muzicii ca pianist, dar pe parcursul timpului, a descoperit și improvizația, iar de aici s-a născut sentimentul că un compozitor trebuie să se implice mai mult decât un interpret. Compunându-și propriile piese și interpretându-le, Bogdan spune că se exprimă total pe sine însuși. Pleacă de la o stare, de la ceva ce-l emoționează sau îi trezește interesul și, după aceea, alege tehnica cea mai potrivită pentru a realiza întreaga imagine artistică. În baletul *Moartea căprioarei*, pe versuri de Nicolae Labiș, a urmărit textul poetic și l-a transformat în sugestie sonoră. Nu face distincție între a fi compozitor și a trăi în viața de zi cu zi, așa că inspirația poate să vină atât din repertoriul muzicii academice, dar și de la muzicieni ai culturii pop, ca Sting, Elvis sau Led Zeppelin. Atunci când vrea să fie copil, pune o piesă simplă și retrăiește copilăria. Citește Gabriel Garcia Marquez, Milan Kundera și Emil Cioran, nu neapărat în ordinea aceasta și nu neapărat numai pe ei. Spune că ar vrea să fie mai deschis față de prietenii săi și să le arate mai mult din compozițiile sale, ca să diminueze senzația de depărtare dintre gândirea lui și ce cunosc ei despre muzică. Îi plac instrumentele de coarde, clarinetul și flautul, instrumentele de percuție, în general instrumentele agile și pe care le poate utiliza în moduri multiple. În prezent e doctorand al Universității Naționale de Muzică București.

